

تکثیر، پرورش و فناوری های نوین

اهمیت پرورش ماهی تیلاپیا در صنعت شیلات و آبزی پروری ایران

محمد ولایت زاده

باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

mv.5908@gmail.com

واژه‌های کلیدی: پرورش، ماهی تیلاپیا، شیلات، آبزی پروری، ایران

مقدمه

در حال حاضر با توجه به پیشرفت سریع صنعت آبزی پروری، افزایش میزان تولید انواع آبزیان اقتصادی و مأکول در سراسر دنیا با توجه

به تقاضای روز افزون بازارهای مصرف، ضروری است که در کشور ما نیز به این صنعت توجه خاص شود تا ضمن برآورده کردن نیاز

مصرفی داخل کشور، سهم بزرگی نیز در اشتغال پایدار و صادرات داشته باشد. در سال‌های گذشته با پیشرفت صنعت آبزی پروری در

نقاط مختلف کشور، تلاش شده است تا گونه‌های جدید نیز با توجه به مزایای آنها مانند رشد سریع، مقاومت به انواع بیماری‌ها، هزینه

کمتر پرورش و دیگر مزایای اقتصادی به مزارع معرفی گردند. در قسمت تکثیر و پرورش ماهیان، یکی از گونه‌های مناسب و سریع

الرشد، ماهی تیلاپیا می‌باشد که در حال حاضر تکثیر و پرورش آن به سرعت در حال فراگیر شدن در دنیا می‌باشد. از نظر تاریخی اولین

ملت‌هایی که به پرورش ماهی دست زدند چینی‌ها و مصری‌ها بودند اولین نوشتار در زمینه پرورش ماهی، کتابی است که در حدود

۲۵۰۰ سال قبل در چین نگارش شده است و مصری‌ها نیز از حدود ۲۵۰۰ سال قبل از میلاد مسیح (ع) ماهی تیلاپیا را در استخرهای حاکی

پرورش می‌دادند.

زیستگاه اصلی این ماهی شرق آفریقا به ویژه کنیا و مدیترانه می‌باشد. ژاپنی‌ها بدلیل کمبود غذا تیلاپیا را از مالزی به کشور خود بردند

و به عنوان گونه پرورشی معرفی کردند. تا سال ۲۰۰۲ بیش از یکصد کشور جهان (از جمله غالب کشورهای همسایه ایران) اقدام به

پرورش این گونه کرده‌اند. در حال حاضر ماهی تیلاپیا پس از کپور ماهیان دومین ماهی پرورشی از نظر میزان تولید در دنیا می‌باشد. بر

اساس آمار فائق تولید سالانه تیلاپیا ناشی از کشت و صید از ۱,۱۶ میلیون تن در سال ۱۹۹۷ به ۲,۵ میلیون تن در سال ۲۰۰۷ و به بیش از

۳,۲ میلیون تن در سال ۲۰۱۰ افزایش یافته است. کشور چین بزرگترین تولید کننده ماهی تیلاپیا در جهان می‌باشد و بعد از آن کشورهای

مصر، فیلیپین، تایلند و اندونزی قرار دارند. بزرگترین بازار مصرف تیلاپیای چین، کشور آمریکا می‌باشد و پس از آن کشورهای مکزیک،

آفریقای جنوبی و روسیه قرار دارد. میزان فروش ماهی تیلاپیا در جهان در سال ۲۰۰۰ معادل ۱,۷۴۴,۰۰۰,۰۰۰ دلار بوده که در سال ۲۰۱۰ به بیش از ۵ میلیارد دلار افزایش یافته است. اکنون مصرف ماهی تیلاپیا در سطح جهانی به سرعت رو به گسترش است. به عنوان مثال در حال حاضر این ماهی به عنوان وعده غذایی در خطوط هوایی، مدارس، بیمارستان‌ها و حتی زندان‌ها مورد مصرف قرار می‌گیرد به گونه‌ای که در کشور آمریکا بعضی از زندان‌ها دارای میگو در برخی کشورها انجام می‌گیرد.

روش‌های پرورش

بیشتر گونه‌های مناسب پرورش تیلاپیا شامل *T. rendalli* و *T. aurea*, *T. Zillii*, *T. mossambica*, *T. hornorum*, *Tilapia nilotica* هستند. این ماهی را هم در استخرهای خاکی، مخازن فایبرگلاس و در تانک‌پرورش می‌دهند. استخرهای خاکی بیشتر در زهکش‌ها که طول زیاد و عرض کم دارند و غذادهی به صورت دستی به راحتی امکان پذیر است پرورش می‌دهند و برداشت به صورت تدریجی صورت می‌گیرد معمولاً بچه ماهیان ۲۰ گرم به بالا برای ذخیره سازی استخرهای خاکی، بازماندگی بیشتری را به همراه دارد و بعد از گذشت ۶-۸ ماه به حدود ۶۰۰-۸۰۰ گرم می‌رسد. این ماهی نسبت به اکسیژن کمتر از ۵ ppm pH ۵/۵-۵ را تحمل کرده معمولاً برای رشد بهتر و جلوگیری از خطرات زیست محیطی به دلیل قدرت تکثیر بالای این ماهی توصیه می‌شود از بچه ماهیان عقیم برای پرورش استفاده شود که عقیم کردن به وسیله هورمونهای خوراکی یا تزریقی انجام می‌شود و یا به صورت شوک‌های فشاری و دمایی انجام می‌گیرد. از پرورش تیلاپیا و میگو به منظور پیشگیری از برخی بیماریها مثل بیماری ویروسی WSSW بالکه سفید ویروسی میگو نیز استفاده می‌شود.

دو روش در پرورش تیلاپیا مرسوم می‌باشد: ۱. پرورش هر دو جنس با هم؛ ۲. پرورش تک جنسی (جنس نر) که در کنترل تخم ریزی ناخواسته مهم می‌باشد. اندازه استخر در اینجا محدودیتی را ایجاد نمی‌کند اما برای یک مدیریت خوب و کار اقتصادی، استخرهای کوچک (۱ تا ۱۰ آکر) با عمق کم (۳-۶ فوت) پیشنهاد می‌گردد. در هنگام صید کلی خالی کردن آب استخر لازم می‌باشد. همچنین وجود حوضچه صید مهم می‌باشد. برای از بین بردن Fry و فینگرلینگ‌ها که امکان آن می‌رود در مرحله پرورش بعدی وارد شوند، خشک کردن کف استخر لازم می‌باشد. انتخاب محل جهت پرورش تیلاپیا بستگی به درجه حرارت دارد. میزان مطلوب درجه حرارت جهت پرورش تیلاپیا ۸۲ تا ۸۶ درجه فارنهایت می‌باشد. در زیر ۶۸ درجه فارنهایت، کم شدن رشد و در زیر ۵۰ درجه فارنهایت مرگ اتفاق می‌افتد. در درجه حرارت زیر ۵۴ درجه فارنهایت تیلاپیا مقاومت خود را نسبت به بیماری‌ها از دست داده و در معرض آلودگی به وسیله باکتری‌ها، قارچ‌ها و انگل‌ها قرار می‌گیرد. در این ناحیه حرارتی تیلاپیا اغلب در آب‌های گرم، زمستان گذرانی می‌کند.

دلایل انتخاب تیلاپیا برای پرورش

۱. مقاومت بالا در برابر بیماری‌ها و در آب‌های دارای کیفیت پایین؛ ۲. سازگاری و عادابته شدن با شرایط متنوع زیست محیطی؛^۳

قابلیت تبدیل ضایعات کشاورزی -دامی و آلی به پروتئین با کیفیت بالا؛^۴ ۵. میزان رشد بالا؛ ۶. رشد آسان و سریع در پرورش متراکم؛^۵

هر ماهی ماده تیلاپیا در یک سال در طول ۳ ماه دوره زاد آوری تعداد ۲۰۰۰ بچه ماهی تولید می‌کند.

مدیریت استخراهای پرورش تیلاپیا

مدیریت استخراهای پرورش تیلاپیا در سیستم سنتی بر پایه استفاده از کودهای آلی و معدنی و در سیستم متراکم بر پایه استفاده از غذای

با پروتئین بالا، هواده و تعویض آب می‌باشد. یکی از بزرگترین مشکلات، تولید بیش از حد Fry و فینگرلینگ در پرورش می‌باشد به

طوری که می‌تواند بیش از ۷۰٪ محصول نهایی را شامل شود که خود باعث ایجاد رقابت غذایی بین ماهیان بزرگ و کوچک شده و هم

چنین کم کردن درصد ذخیره اولیه و در نهایت پایین آمدن وزن صید انفرادی (زیر ۴۵۴ گرم یا یک پوند) می‌باشد.

وضعیت پرورش تیلاپیا در ایران

در حالی که پرورش، واردات و مصرف ماهی تیلاپیا چند سالی است به موضوع جنبالی و مورد اختلاف سازمان‌های محیط زیست و

شیلات تبدیل شده، واردات آن با بیش از ۲۳۵ درصد افزایش طی ۱۰ ماهه امسال به بیش از ۳۷ میلیون دلار رسیده است. بر اساس آمار

گمرک تا پایان دی ماه امسال ۷۲۰۰ تن ماهی تیلاپیا فیله منجمد به ارزش ۳۲ میلیون و ۲۰۰ هزار دلار به کشور وارد شده که از نظر

وزنی ۱۷۹,۷۸ درصد و از نظر ارزشی ۲۳۵,۷۲ درصد نسبت به ۱۰ ماهه سال گذشته رشد داشته است. سال گذشته حدود ۱۲ هزار تن

ماهی تیلاپیا به کشور وارد شد و پیش‌بینی می‌شود واردات این ماهی تا پایان امسال به حدود ۲۰ هزار تن برسد. جالب تر اینکه قیمت

تیلاپیای وارداتی نسبت به سال گذشته حدود ۳۰۰۰ تومان افزایش یافته اما واردات آن بیش از سه برابر شده است که نشان می‌دهد این

گونه ماهی در سفره‌های ایرانیان جای خود را پیدا کرده است.

منابع

۱. تمسکی، م.ص.، پهلوانی، س.، پوریا، م. و شاه محمودی، س. ۱۳۹۰. مروری بر پژوهش ماهی تیلاپیا در جهان. همایش منطقه‌ای مطالعات کاربردی در شیلات و محیط زیست. دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه. ۸ صفحه.
۲. ولایت زاده، م. ۱۳۹۳. اثرات اکولوژیک و بیولوژیک رهاسازی و پژوهش گونه غیربومی تیلاپیا در تالاب‌های استان خوزستان. کنفرانس ملی علوم و مهندسی محیط زیست. دانشگاه شهید چمران. اهواز. ۱۱ صفحه.
3. Ireland, M.J., Tapash, K.R., Nuran Nabi, S.M., Rahman, M.A., Huque, S.M.Z. and Aleem, N.A. (1996) Are tilapia breeding in the open waters of Bangladesh? The results of a preliminary countrywide survey. In: CARE Bangladesh ANR Workshop, 2–3 February 1996, Jessore.
4. Natarajan, P. and Aravindan, C.M. (2002) Status of tilapia farming and its prospects in India. In: Guerrero, R.D. III and Guerrero-del Castillo, M.R. (eds) Tilapia Farming in the 21st Century. Proceedings of the International Forum on Tilapia Farming in the 21st Century (Tilapia Forum 2002). Philippine Fisheries Association, Los Baños, Laguna, Philippines, pp. 78–86.